

ÍNDEX

1. Què és Aqualeon?

1.1. Introducció	2
1.2. Situació geogràfica	2

2. Raons per venir a Aqualeon amb l'escola

2.1. Què hi ha a Aqualeon?	3
2.1.1. Safari d'herbívors	3
2.1.2. Safari de carnívors	4
2.1.3. Rèptils	5
2.1.4. Mamífers	6
2.1.5. Aus	8
2.1.6. Exhibicions educatives	8
2.2. Opcions de visites	9
2.2.1. Visita lliure	9
2.2.2. Gimcana del naturalista	9
2.2.3. Itinerari educatiu	9
2.2.4. Taller escola	9
2.2.5. Taller d'alimentació	

3. Recursos per al professorat

3.1. Activitats prèvies a la visita a Aqualeon	10
3.2. Activitats posteriors a la visita a Aqualeon	10
3.3. Bibliografia recomanada	11

4. Complementos de la visita

11

5. Altres serveis

11

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

1. QUÈ ÉS AQUALEON?

1.1. INTRODUCCIÓ

Aqualeon és un parc zoològic i aquàtic situat on abans es trobava Rioleón Safari, que l'any 1973 va ser adquirit pel grup Aspro Ocio i el va transformar en un dels safaris més segurs de tot Europa.

Ocupa una extensió aproximada de 150.000 m², amb més de 500 animals de 40 espècies diferents de rèptils, aus i mamífers, entre les quals destaquen les zebres, els lleons, els tigres de Sibèria, les rapinyaires i els guacamais.

La funció d'Aqualeon és, a més de l'entreteniment, l'educació ambiental i promoure el respecte als animals entre tots els visitants.

1.2. SITUACIÓ GEOGRÀFICA

El parc és al terme municipal d'Albinyana, a 8 km del Vendrell, a la comarca del Baix Penedès.

S'hi pot accedir per l'autopista AP7, sortida 31 pel Vendrell, continuant per la C-51 direcció a Valls fins a trobar les indicacions d'Albinyana i Aqualeon.

També per l'autopista AP2, sortida 12 en direcció a la Bisbal del Penedès i per la C-51 fins a Albinyana, on trobaran les indicacions del parc.

2. RAONS PER VENIR A AQUALEÓN AMB L'ESCOLA

Com qualsevol zoològic, una de les principals funcions d'Aqualeon és l'educació dels visitants, mitjançant els cartells a les instal·lacions dels animals i els guions de les exhibicions. Per als escolars hi afegim un programa especial i adaptat que es pot integrar dins del currículum com a part de la programació o com a unitat de programació independent.

La nostra funció educativa és la de fomentar l'educació ambiental i la conscienciació respecte a la conservació de la biodiversitat, facilitant informació sobre els nostres animals i els seus hàbitats naturals.

Els alumnes podran gaudir d'una experiència única i del contacte més directe possible amb animals salvatges.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

2.1. QUÈ HI HA A AQUALEON?

2.1.1. Safari d'herbívors

Llama (*Lama glama*)

Pertany a la família dels camèlids. La llama és una espècie domèstica criada a partir del guanac pels inques fa 6.000 anys. Usada tradicionalment als Andes com a animal de càrrega, també es cria per la llana i per la carn. La llama és el més gros dels quatre camèlids sud-americans i habita des de zones situades al nivell del mar fins a les regions més altes de la serralada dels Andes, a més de 5.000 m d'altitud. Per a la seva defensa, més aparent que efectiva, i per demostrar la seva dominància, escup saliva.

Watusi (*Bos taurus*)

Pertany a la mateixa espècie que el toro de lídia. Aquesta varietat de bestiar domèstic només existeix a l'est d'Àfrica, on les tribus el tenen com a símbol de riquesa. Destaca per les banyes, molt amples, que poden arribar a tenir un metre de longitud. Els watusis, sobretot els grans mascles, tenen el coll bastant llarg i amb una gepa a la base, sota de la qual hi ha una gran papada.

Cob litxi (*Kobus leche*)

Aquest antílop de mida mitjana viu en zones inundades o pantanoses de l'Àfrica central i del sud. Té les peülles llargues i estretes, adaptades per no relliscar als terrenys fangosos on viu, i és l'antílop més ràpid sobre l'aigua. Només els mascles tenen banyes, primes i amb forma de lira, formades per uns 20 anells. El cob *litxi* viu en grans manades, el nombre d'individus varia segons les estacions i migra seguint les pluges.

Aquí en trobareu dues subespècies, diferenciades per la seva distribució i pel color del pelatge:

- Cob *litxi* vermell (*Kobus l. leche*): vermell.
- Cob *litxi* negre (*Kobus l. smithemani*): castany fosc.

Paó (*Pavo cristatus*)

Originari dels boscos oberts de la península Índica, actualment està molt estès a causa de la seva espectacular aparença. Els mascles llueixen una llarga cua formada per unes 150 plomes que poden aixecar i desplegar formant un magnífic ventall. La femella és més petita, de color més fosc i no té la cua espectacular del mascle. Són aus principalment granívores, però complementen la dieta amb cucs, insectes, petits rèptils i també petits mamífers.

Zebra de Burchell (*Equus burchelli antiquorum*)

Aquesta espècie es distribueix per l'est i el sud d'Àfrica: a la sabana, els boscos clars i les praderies. Viu en grups familiars, però a l'estació seca pot formar grans ramats que busquen aigua i aliment. El tret que crida més l'atenció és l'espectacular disseny del seu pelatge: el dibuix és únic en cada individu i té com a funció desorientar els seus depredadors (hienes i lleons), ja que les ratlles desdibuixen la silueta de cada individu dins del ramat.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

2.1.2. Safari de carnívors

Lleó africà (*Panthera leo*)

Els trets més característics del lleó, d'entre els de tots els felins, són el seu caràcter sociable i la crinera dels mascles, que serveix per aparentar que són més grossos i per protegir-se la gola de les urpades i de les mossegades a les baralles. També és l'únic felí que té un rugit audible a cinc quilòmetres de distància. Utilitza el crit com a mètode per delimitar el seu territori (igual que l'orina) o per comunicar-se amb altres membres de la seva espècie. Durant el dia és bastant inactiu. Surt a caçar a l'alba, a l'ocàs i a la nit, i caça en equip per aconseguir una gran presa (nyus, zebres, búfals, antílops...) per alimentar tota la família. El seu enemic natural és la hiena.

Tot i ser conegut com "el rei de la selva", el lleó africà habita tant zones obertes com planes herbàcies i sabanes. La dominància d'un mascle en un grup familiar durarà mentre sigui capaç de fer front a altres mascles solitaris que intentaran apropiarse de la seva manada. Fa molt de temps el lleó abundava per tot l'Àfrica i per l'Àsia meridional, però ara la seva distribució s'ha reduït molt a causa de l'home.

Ós bru (*Ursus arctos*)

Les diferents races d'ós bru es distribueixen pel nord d'Amèrica, d'Europa i de l'Àsia i habiten zones obertes, praderies i àrees boscoses. Aquests plantígrads (recolzen la planta dels peus per caminar) són solitaris, però en època de zel són polígams. L'ovulació de la femella és induïda per la còpula, tot i que la implantació de l'òvul fecundat es retarda fins al moment de la hibernació; per tant els cadells (normalment dos) no naixeran fins al gener. Les cries romandran amb la seva mare un any i després començaran la vida en solitari, encara que els dos germans podran estar junts un altre any.

Estan classificats com a carnívors, malgrat que en realitat són omnívors, amb una dieta molt variada: fruits, arrels, bulbs, mel, peix, etc. L'ós bru és l'animal terrestre més gros de tota la fauna ibèrica. Es distribueix per la serralada Cantàbrica i els Pirineus, on només en queden uns 70 exemplars. Per tant, està en greu perill d'extinció i des de 1973 és una espècie protegida.

Tigre de Sibèria (*Panthera tigris altaica*)

De les cinc subespècies de tigre que queden, aquesta és la de mida més gran. El tigre de Sibèria és el felí més gros del món. Es distribueix per Sibèria i Manxúria. El seu pelatge té el to més clar de tots els dels tigres i també el més llarg i dens, per protegir-se del fred. Les ratlles del pelatge, que a nosaltres ens poden semblar molt vistoses, li serveixen per camuflar-se entre la vegetació de la jungla i poder caçar les preses amb la tècnica de l'aguait. Les preses varien: des de grans mamífers, com cérvols i porcs, fins a moixons, rèptils i amfibis; però, a diferència del lleó, el tigre caça i viu en solitari excepte a l'època de zel. Després d'uns 100 dies de gestació, la femella parirà d'una a sis cries, que romandran al costat de la seva mare fins als dos anys.

S'estima que poden quedar uns 150-200 exemplars de tigre de Sibèria i, malgrat que és una espècie protegida en quasi totes les zones, el tigre està en perill d'extinció.

Tigre de Bengala (*panthera tigris tigris*)

Es diferencia del tigre de Sibèria per la mida més petita i també pel pelatge, que és més fosc i no tan dens. Es distribueix pel sud-est asiàtic i pel centre i el sud de l'Índia. És la subespècie més nombrosa i coneguda del tigre i es troba en una gran varietat d'hàbitats, incloent-hi sabanes, boscos tropicals i subtropicals. Com tots els tigres, és un animal solitari i generalment fuig de la companyia en grups, llevat de les femelles, que viatgen amb les seves criatures en grups de tres o quatre. Els mascles cuiden un terreny on alberguen diverses femelles, que seran les que tindran la seva ventrada i així assoliran passar la seva descendència. A aquest bonic felí li agrada molt refrescar-se i banyar-se a l'aigua.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

2.1.3. Rèptils

Tortuga d'orelles vermelles o de Florida (*Trachemys scripta elegans*)

Originària del centre del continent americà, avui en dia es troba àmpliament distribuïda per altres llocs del món, entre els quals hi ha la península Ibèrica. És una tortuga aquàtica, de rius, pantans i llacs, amb unes membranes interdigitals que usa com a rem. Dins del grup dels rèptils, les tortugues presenten característiques pròpies, com la closca i un bec sense dents. Malgrat que no tenen orelles, se'ls anomena tortuga d'orelles vermelles perquè tenen dues taques vermelles al cap.

Es va començar a introduir a la península Ibèrica a partir de la comercialització en botigues d'animals. En ser abandonades pels amos i a causa de la gran adaptació al nostre medi, han esdevingut una plaga i un perill seriós per a la flora i la fauna autòctones.

Pitó de l'Índia (*Python molurus molurus*)

És una de les serps més grosses, pot arribar a fer més de 6 m de llarg i més de 100 kg de pes. Té una taca característica en forma de V (b baixa) al cap i el ventre de color blanc amb taques negres. La trobem al sud-est asiàtic, en zones de clima tropical i subtropical. Prefereix els boscos humits i les selves i s'alimenta d'animals de mida mitjana, que mata per constricció.

Després de la posta (entre 30 i 100 ous) la femella s'enrotlla al voltant dels ous per protegir-los i covar-los. La seva esperança de vida acostuma a ser d'uns 30 anys.

Pitó tigre (*Python molurus bivittatus*)

Aquesta és la varietat albina de la pitó de l'Índia; molt comuna en captivitat, però rara en estat salvatge. L'únic que la diferencia és el color groc de les escates i el vermell dels ulls, tots dos trets producte de l'albinisme.

Pitó reial (*Python regius*)

Aquesta serp africana també es coneix com a pitó bola pel seu mecanisme de defensa: quan se sent amenaçada s'enrosca com una bola compacta i amaga el cap a l'interior. En estat adult acostuma a fer 1,5 m i pot arribar als 15 o 20 anys. Té hàbits nocturns, caça a l'aguait petits mamífers i, malgrat que és una serp terrestre, és una trepadora excel·lent. La femella s'enrotlla al voltant de la seva posta, però, a diferència de la pitó de l'Índia, només per protegir-la.

Iguana verda o comuna (*Iguana iguana*)

Originària de l'Amèrica Central i del Sud, de costums arborícoles, aquesta iguana viu a prop de cursos d'aigua dolça i és bona nedadora. En destaca la cresta dorsal, la papada, la llarga cua i uns dits llargs i forts, amb urpes potents. D'adultes són bàsicament herbívores, però de joves complementen la dieta amb insectes. Animal solitari i territorial, podem diferenciar-ne el sexe mirant la cresta i la papada dels adults, més grosses en els mascles. Tot i estar molt de moda com a animal de companyia, a la selva d'Amazones es troben en perill d'extinció, fonamentalment per dues causes: la caça furtiva i la desforestació de la selva.

Gecko (*Rhacodactylus chahoua*)

Són llargardaixos generalment nocturns i arborícoles de grandària petita a mitjà que es troben en climes temperats i tropicals de tot el món. Els geckos tenen diversos trets peculiars que els distingeixen clarament d'altres llargardaixos. Són únics per la seva vocalització, ja que emeten sorolls estridents en les seves interaccions amb d'altres geckos. Són d'hàbits nocturns, dotats d'uns grans ulls amb pupil·les verticals que li permeten un gran marge de variació en la seva obertura. Posseeixen coixinets adhesius en les plantes dels peus que els hi permeten escalar superfícies llises verticals i fins i tot transitar pels sostres amb facilitat. S'alimenten principalment d'insectes i una mica de fruita i verdura.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

Drac d'aigua xinès (*Physignathus cocincinus*)

També conegut com a drac verd, és un rèptil de la família Agamidae del sud-est asiàtic. Habita les ribes dels rius. Els mascles arriben a 90 cm. de longitud i les femelles fins a 60 cm. El seu color varia entre verd brillant a marró fosc. En els engonals tenen glàndules que diferencien als mascles de les femelles, els mascles les tenen molt marcades i les utilitzen per marcar el seu territori, mentre que en les femelles amb prou feines s'insinuen. Són excel·lents nedadors i poden romandre submergits durant alguns minuts. És un animal semiarbícola. La seva alimentació es basa en insectes, petits peixos i mamífers com a ratolins, també complementa la seva alimentació amb certs vegetals.

Boa constrictora (*Boa constrictor*)

Pròpia de les regions tropicals i subtropicals des del sud de Mèxic fins a l'Argentina, aquesta serp acostuma a fer de 2 a 4 metres de longitud i viu aproximadament 10 anys. Com altres serps, sobretot d'hàbits nocturns, té unes fenecures labials anomenades foses facials o tèrmiques, que tenen com a funció captar la radiació infraroja o tèrmica. Aquesta boa és ovovivípara: els ous fan eclosió en el moment de sortir del cos, naixent en primer lloc la cria viva i deixant anar després els ous.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

2.1.4. Mamífers

Macaco cranquívor (*Macaca fascicularis*)

En general, tots els macacos són originaris de les regions asiàtiques, excepte els del Marroc i Gibraltar. El macaco cranquívor o menjacrancs, en concret, és el primat més abundant del sud-est asiàtic, després de l'home. Bon trepador i nedador, en cas d'amenaça fuig entre els arbres per llançar-se a l'aigua i escapar. És omnívor, amb un règim alimentari molt variat: fruites, llavors, insectes, crustacis... A cada galta té una bossa, el sac bucal, on emmagatzema els aliments. Els macacos també es caracteritzen per la zona despulada i callosa que tenen a les natges. Són primats molt socials que viuen en grans grups i amb una jerarquització estricta. Els hindús i els budistes el consideren animal sagrat i gaudeix de tota classe de proteccions i privilegis als llocs on es practiquen aquestes religions.

Cercopitec verd (*Chlorocebus aethiops*)

També conegut com a cercopitec verd de cara negra o Tota. Es distribueix per quasi tot l'Àfrica subsahariana, excepte el desert i la selva pluvial. És l'espècie de cercopitec més comuna, es divideix en 21 races i es diferencia de la resta pel seu pèl llarg i llanós, de tons vermellosos. Durant el dia busca aliment per terra (fruits, insectes, etc.) i a la nit dorm als arbres més alts. S'apleguen en grans grups de fins a 100 individus, formats per un mascle dominant, algunes femelles i les seves cries.

Conill d'Índies (*Cavia porcellus*)

Natural d'Amèrica del sud i central. De la família dels Esquirols, la seva constitució es caracteritza pel seu gran cap, cos rabassut, esveltes extremitats i cua curta. Les femelles tindran 2 o 3 cries després d'una gestació d'uns 50 a 75 dies. La seva dieta és a base de fruits, verdures i grans.

Com a curiositat, val a dir, que des de l'antiguitat, fa molts anys ha estat un animal de granja per al consum humà a Sud-americà, així com aquí criem i mengem conills.

Conill (*Oryctolagus cuniculus*)

El conill domèstic deriva del conill comú o salvatge originari d'Europa i d'Àfrica, n'hi ha més de 66 varietats diferents. Actualment s'ha escampat també per Amèrica, Austràlia i Nova Zelanda. Els humans l'usen de moltes maneres diferents: com a mascota, com a animal de laboratori i com a animal de granja, per consumir-ne la carn o per usar-ne la pell. El conill salvatge és un animal sobretot nocturn i gregari que viu en llodrigueres formant colònies. Té les extremitats posteriors més llargues que les anteriors i estan adaptades per córrer. En cas de perill, els conills s'avisen els uns als altres donant cops a terra amb les llargues potes. A diferència de la llebre, el conill presenta una obertura longitudinal en la meitat del llavi superior.

Ós rentador (*Procyon lotor*)

Es distribueixen per l'Amèrica del Nord, en boscos humits amb rius i llacs. És un animal nocturn, solitari, bon nedador, excavador i escalador d'arbres, construeix el seu cau a l'interior d'arbres buits. És característica la màscara negra al voltant dels ulls i els 5-6 anells de color negre de la cua. Té molt desenvolupat el sentit del tacte i té molta habilitat a les mans; a més pot rotar els peus quasi 180°, la qual cosa li permet baixar dels arbres en la mateixa posició en què hi puja. Aquest animal sembla que renti el seu aliment, actitud que li ha valgut el nom d'ós rentador (d'aquí ve també el seu nom científic, *lotor*, que significa rentador), però en realitat el que fa és triar l'aliment. No hiberna com els óssos, tot i que la seva activitat disminueix molt a l'hivern i pot arribar a dormir un mes sencer. Són omnívors, en llibertat tenen una esperança de vida de cinc anys, aproximadament, però en captivitat poden arribar als 15 anys.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

Gosset de les praderies (*Cynomys ludovicianus*)

Malgrat ser un rosegador, rep el nom de gosset perquè emet un lladruc peculiar, encara que té uns onze tipus de sons acompanyats de postures corporals. Prové de l'Amèrica del Nord i el podem trobar en praderies herbàcies, on construeix enormes complexos de túnels. Cada cambra subterrània té una funció determinada: dormitori, guarderia, latrina, magatzem... És el rosegador més sociable i s'agrupa en barris integrats per diversos clans, d'uns 20 membres cadascun. S'alimenta de fruits, arrels, cactus, cards i grans.

Suricata (*Suricata suricata*)

Viuen en les grans planes pedregoses del sud-oest africà, en sistemes de colònies. Treballen junts en equips de caçadors, sentinelles i cuidadors de les cries. El sentinella compleix una funció essencial: sempre hi ha un membre del grup que vigila i es posa dret en el punt més alt que troba per detectar la presència de depredadors i, així, avisar els altres mitjançant una àmplia gamma de senyals. En swahili *suricata* significa "gat de roca", i rep aquest nom perquè viu en coves rocoses. També són grans excavadors i, gràcies a les llargues grapes, poden excavar coves subterrànies. Els suricates són omnívors i els encanta prendre el sol.

Ualabi de Bennet (*Macropus rufogriseus*)

Aquest petit cangur, com els seus parents més grossos, és un marsupial: després de només 30 dies de gestació, la cria s'enfila pels pèls de la panxa de la mare per introduir-se a la bossa o marsupi, on podrà mamar i acabarà el seu desenvolupament en 9 mesos. Durant aquest temps la femella es tornarà a aparellar, però l'òvul fecundat no continuarà el seu desenvolupament fins que a la primera cria li falti poc per abandonar el marsupi. Aquest fenomen rep el nom d'implantació diferida i serveix per assegurar la descendència. Les seves extremitats posteriors són llargues, potents i adaptades per córrer a salts. Fa servir la cua com a contrapès quan corre i, també, com a un tercer punt de suport. Els ualabis, també anomenats ualabis de coll vermell, són herbívors, més nocturns que diürns i es distribueixen per Austràlia i Tasmània.

Cabra (*Capra hircus*)

En estat salvatge són nòmades i habiten zones de muntanya. Són molt àgils sobre les roques gràcies a la forma de les peülles, que els confereixen una gran estabilitat i seguretat. Són gregaris i herbívors remugants, s'alimenten d'herbes, branques i fulles de matoll. Tenen dos apèndixs carnosos a la base de la mandíbula, anomenats popularment arracades, i tenen les pupil·les allargades i horitzontals. Tant els mascles com les femelles tenen banyes, però només els mascles tenen barba. Aquí trobareu dos tipus de cabra domèstica, clarament diferenciades per la mida: la cabra ibèrica i la cabra nana del Senegal.

Mona caputxina (*Cebus apella*)

Són originàries de l'Amèrica del Sud, s'estenen des de les zones boscoses de Mèxic fins a l'Argentina, on mostren una clara preferència per mantenir-se als arbres. Com totes les mones, són omnívores, tenen cinc dits prènsils a cadascuna de les quatre extremitats i una cua llarga. Les mones caputxines tenen un alt índex d'encefalització i són capaces d'usar eines com pals o pedres. Poden ser usats com a animals de laboratori i també com a assistents per a persones discapacitades. Com que són de mida petita, estan exposades a un gran nombre de depredadors, per això mengen amb altres espècies de mones, per estar més protegides.

Falabella (*Equus caballus*)

Aquest cavall en miniatura fou seleccionat artificialment per una família argentina, de la qual rep el nom. La falabella és el més petit dels equins (l'alçada de la creu és d'uns 70 cm) i, a diferència del poni, té les mateixes proporcions que un cavall, però reduït a la mínima escala. Tot i que no es poden muntar, són uns animals domèstics molt afectuosos.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

Ase nan (*Equus asinus*)

L'ase deriva de l'ase salvatge del nord d'Àfrica, el qual es va domesticar fa milers d'anys com a animal de càrrega i tracció. Avui dia, països en vies de desenvolupament segueixen criant l'ase amb aquest fi. No obstant això, als països desenvolupats el seu ús ha derivat a animal de companyia en mecanitzar-se l'agricultura o modernitzar-se els mitjans de transport. Pertany a la família dels èquids, els quals es caracteritzen per tenir un únic dit en cada pota amb una peül·la ampla, igual que els cavalls o les zebres. Als ases d'Aqualeon els podreu notar una peculiaritat: són ases nans.

2.1.5. Aus

Emú (*Dromaius novaehollandiae*)

Aquesta au pertany al grup de les ràtides o aus no voladores: aus adaptades a la vida terrestre, amb ales atrofiades, que les incapaciten per a volar, però amb potes fortes per a córrer. Viuen a les planes australianes en petits grups familiars i migren segons l'estació de l'any. Són herbívores, s'alimenten de llavors, fruits, flors, herbes i ocasionalment algun insecte. Tenen la capacitat d'excavar petits pous per buscar aigua, que després aprofiten altres animals.

Les femelles són més grosses que els mascles, i ells són els encarregats de covar els ous de color verdós i de tenir cura dels pollets durant 6 mesos més.

Pelicà blanc (*Pelacanus onocrotalus*)

Aquestes grans aus marines són naturals del Vell Món. Les d'Europa i les de l'Àsia són migratòries, però les d'Àfrica són sedentàries. Es caracteritzen per tenir les potes palmades i un bec enorme amb el qual pesquen i transporten els peixos. Per poder desenvolupar aquesta funció, l'extrem de la mandíbula superior acaba en un petit ganxo i de la mandíbula inferior penja una gran bossa de pell de color groc per dipositar l'aliment.

Són bons voladors i nedadors, tenen el cos cobert de grans plomes, que impedeixen que perdin calor després de submergir-se a l'aigua per capturar les seves preses. Com a tècnica de caça, primer es deixen caure com pedres, replegant les ales i estirant el coll, i després surten ràpidament de l'aigua sense esforç i emprenen el vol.

2.1.6. Exhibicions educatives

EL VOL DE LES AUS RAPINYAIRES

Els rapinyaires són carnívors, per això tenen un fort bec amb forma de ganxo, unes urpes poderoses i els sentits de la vista i de l'oïda especialment desenvolupats.

Mentre diverses espècies de rapinyaires (com les àguiles, els ducs, els milans i els falcons) fan un vol lliure, podreu comprovar aquestes i moltes altres característiques que us aniran explicant.

LES AUS EXÒTIQUES

Entre els psitacids s'inclouen els guacamais, els lloros i les cacatues, entre d'altres. Es caracteritzen per un gran bec que utilitzen per trencar i obrir els fruits i les llavors, i per la seva capacitat, única entre les aus, d'apropar la pota fins al bec per manipular l'aliment. Aquestes acolorides i sorolloses aus són monògames i poden arribar a viure uns 60 anys.

Les podreu conèixer molt millor quan assistiu a l'exhibició.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

2.2. OPCIONS DE VISITES

Tots els tipus de visita inclouen els dos safaris i les dues exhibicions educatives. Els horaris són al programa que us donen quan arribeu al parc, juntament amb l'activitat educativa escollida.

2.2.1. Visita lliure

Aquesta opció permet al grup fer una visita lliure a les instal·lacions del parc acompanyat pel professorat, seguint el programa lliurat a l'arribada. L'alumnat de qualsevol nivell educatiu podrà optar per aquest tipus de visita.

2.2.2. Gimcana del naturalista

Aquesta proposta us proporcionarà tot un dia emocionant i divertit, alhora que els alumnes aprendran un munt de coses noves. Està pensada com a complement de la visita lliure, un cop s'hagin fet les activitats i s'hagi gaudit de les exhibicions i dels safaris, l'alumnat farà un seguit de proves mitjançant les quals recordarà tot el que ha après durant la visita.

Activitat pensada per als escolars del cicle inicial i mitjà d'Educació Primària.

2.2.3. Itinerari educatiu

Un monitor d'Aqualeón acompanya els alumnes per les instal·lacions del Minizoo i els explica diversos aspectes de la biologia dels animals que hi ha, i també anècdotes i curiositats. Les explicacions s'adapten al nivell educatiu.

2.2.4. Taller escola

A la nostra Escola de la Natura s'explica, amb l'ajut de material biològic, un dels temes didàctics següents a l'alumnat d'Infantil i Primària:

- Diferències entre rèptils, aus i mamífers. (Per a Infantil i Primària)
- Trobada amb els rèptils. (Per a Primària)
- Coneixent els grans felins. (Per a Infantil i Primària)

2.2.5. Taller d'alimentació

Després d'una petita explicació sobre l'alimentació dels animals, l'alumnat aprendrà a elaborar la dieta d'alguns dels animals del Minizoo i acompanyarà el monitor d'Aqualeón per distribuir el menjar.

Activitat dissenyada per als alumnes d'Educació Infantil i Primària.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

3. RECURSOS PER AL PROFESSORAT

3.1. Activitats prèvies a la visita a Aqualeón

Perquè pugueu aprofitar millor la visita, us fem algunes propostes per treballar a l'escola abans de venir a Aqualeón. Les activitats que us proposem són obertes i orientatives, cada professor les ha d'adaptar al seu grup en funció del curs.

- Dibuixar, pintar i retallar la silueta d'un animal. Confeccionar una etiqueta per portar a Aqualeón amb el nom del nen i del col·legi.
- A partir d'un dibuix, conèixer les parts d'un animal (potes, cua, ales...).
- Treballar el concepte de conservació. Alguns aspectes interessants poden ser: per què és necessària, com aconseguir-la, quin és el paper dels nuclis zoològics en la conservació...
- Intentar fer un debat sobre les següents preguntes (durant la visita al parc comprovaran si les seves respostes són certes o no):
Les serps són sordes?
Com neixen els rèptils?
Totes les aus poden volar?
Quina és la funció de les plomes?
Quines diferències hi ha entre un herbívor i un carnívor?
Per què les mones s'assemblen tant a nosaltres?
- Buscar informació, en petits grups, sobre algun animal d'Aqualeón.
- Definir el concepte d'ecosistema i posar exemples d'ecosistemes terrestres.
- Elaborar cadenes tròfiques amb espècies animals que trobaran durant la seva visita.
- Recollir notícies de diaris i revistes sobre els usos i abusos que fem els humans dels animals i els seus hàbitats. Parlar dels fenòmens que posen en perill la vida animal (invasions, contaminació, destrucció d'hàbitats, comerç il·legal...).

3.2. Activitats posteriors a la visita a Aqualeón

A més dels quaderns educatius, proposem les següents activitats:

- Comentar els animals que més els hagin cridat l'atenció i per què. Fer-ne un dibuix.
- Dibuixar o modelar amb plastilina l'animal que més els hagi agradat.
- Comentar les diferències que hi ha entre els tres grups de vertebrats del parc.
- Demanar que cada nen porti a classe el dibuix o la fotografia d'un animal terrestre i els agrupin en aus, rèptils i mamífers.
- Fer un mural representant una cadena alimentària amb animals del parc, indicant els productors primaris, els consumidors i els depredadors.
- Treballar en grups les diferents formes corporals que tenen els mamífers i buscar-hi una relació amb el lloc on viuen.
- Fer una petita exposició sobre algun animal que estigui en perill d'extinció, vist en Aqualeon o autòcton.
- Fer un petit treball d'investigació sobre algun d'aquests temes:
Característiques del medi terrestre (temperatura, humitat, etc.)
Els espais protegits.
L'extinció d'espècies.
Adaptacions dels animals segons la seva dieta.
Adaptacions dels animals segons el medi terrestre on viuen.

GUIA DEL PROFESSORAT D'AQUALEON

3.3. Bibliografia recomanada

Llibres:

- Hickman, Roberts, Larson. *Principios integrales de zoología*. Ed. McGraw Hill, 11ª ed.
- Berger, Arthur et al. *El reino de los animales*. Madrid, Ed. Espasa-calpe, 6a ed., 1983
- Cabrera La Torre, Ángel. *Historia Natural*. Barcelona: Instituto Gallach, Océano, 1989
- Ferry, Georgina. *Conocimiento de los animales*. Madrid, Ed. Pirámide, 1986
- Young, J.Z. *La vida de los vertebrados*. Barcelona, Ed. Omega
- Crawford, Michael. *La conservación del medio ambiente*. Montaner y Simón. España, 1978
- Margalef, R. *Ecología*. Barcelona, Ed. Omega, 1986

Audiovisuales:

- Colección Los mejores documentales de National Geographic.
- Colección Naturaleza extrema de la BBC.

Pàgines web:

- Departament de Medi Ambient: www.gencat.es/mediamb/
- Materials i recursos per a l'ensenyament i per a l'aprenentatge de les ciències de la naturalesa: www.xtec.es/recursos/ciencies/index.htm
www.gencat.net/mediamb/ea/recursos.htm
- National Geographic: www.nationalgeographic.com
- Temes d'actualitat ecològica: www.terra.org

4. COMPLEMENTES A LA VISITA

Quan arribeu a Aqualeon us lliurarem, juntament amb l'horari, la guia dels safaris i per als alumnes d'Educació Infantil i Primària uns quaderns educatius d'Aqualeón (només disponibles en català) per treballar a classe tot el que han vist al nostre parc.

5. ALTRES SERVEIS

Per a més informació i reserves:

Departament Educatiu d'Aqualeón
Finca les Basses, s/n
43716 Albinyana – Tarragona
Tel. 977 68 76 56
Fax 977 68 78 23
aqualeon-educacio@aspro-ocio.es
www.aqualeon.es

Servei de restauració:

A partir del 7 de maig oferim menús especials per als col·legis:

- Menú infantil "Elefant": plat combinat de macarrons a la bolonyesa i hamburguesa de vedella amb patates; gelat, pa i aigua.
- Menú infantil "Watusi": plat combinat d'arròs tres delícies i cuixa de pollastre amb patates; gelat, pa i aigua
- Menú adult núm. 1: amanida verda, pollastre rostit, aigua, pa, rebosteria del xef i cafè.
- Menú adult núm. 2: macarrons a la Bolonyesa, llom rostit amb guarnició, aigua, pa, rebosteria del xef i cafè.

Temporada d'estiu:

Durant les vacances d'estiu, els casals, esplais i escoles també ens poden visitar per descobrir tot un món animal d'una forma molt refrescant gaudint de les instal·lacions del Parc Aquàtic.